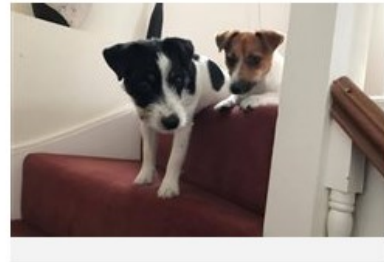

Δuo Ελληνίδες στο Λονδίνο

Δημοσίευση: 06 Οκτ 2017, 16:02 | Τελευταία ενημέρωση: 06 Οκτ 2017, 16:02

Τα δύο κοριτσάκια μου έχουν κλασικό αγγλικό look. Τις κοιτάς και βλέπεις μπροστά σου δυο τυπικές Αγγλίδες, τόσο Αγγλίδες όσο η πουτίγκα του Γιόρκσαϊρ, το Αβαίο του Γουέστμινστερ, το κρίκετ, οι μακριές σκιές βελανιδιών που πέφτουν πάνω στο καλοφροντισμένο γκαζόν αργά, πολύ αργά τα βράδια του καλοκαιριού.

Ξαφνιάζονται οι ξένοι, όταν τους λέω ότι, παρά τα φαινόμενα, πρόκειται για δυο Ελληνίδες που γεννήθηκαν και ανατράφηκαν στην Αττική. Τις φέραμε εδώ μαζί μας, όταν φύγαμε από την Ελλάδα τον Δεκέμβριο. Μου θυμίζουν καθημερινά τους δεσμούς μου με την Ελλάδα. Και να σας πω την αλήθεια, το μίσος τους για την αγγλική βροχή και η απογοήτευσή τους από το συνεχές κρύο καθρεφτίζουν τα δικά μου παράπονα για την Αγγλία, την αγαπημένη μου Αγγλία.

Τα δύο κοριτσάκια μου είναι Τζακ Ράσελ Τεριέ: μια ράτσα που δημιούργησε και εξέλιξε ένας αγγλικανός ιερέας, ο Τζων λεγόμενος «Τζακ» Ράσελ, αρχές του 19ου αιώνα. Ζητούσε ένα μικρό σκυλί το οποίο μπορούσε να κυνηγάει από κοντά το θήραμά του: αλεπούδες, ασβούς, αρουραίους, βίδρες. Ζητούσε σκυλιά σβέλτα, με ένστικτο για κυνήγι και ικανά να μπαίνουν γρήγορα την τρύπα της αλεπούς. Συμπτωματικά, ο σύζυγός μου κι εγώ μεγαλώσαμε παρέα με πολύ αγαπημένα Τζακ Ράσελ, και όταν ψάχναμε ένα σκυλί για να ζήσει μαζί μας στην πρεσβευτική κατοικία στην Αθήνα, ήταν φυσικό να ψάξουμε για έναν εκπρόσωπο της ράτσας αυτής. Είχαμε την καλή τύχη να ανακαλύψουμε τη Μονίκ Γκόρισεν, που εκτρέφει καθαρόαιμα Τζακ Ράσελ στο σπίτι της στην ανατολική Αττική. Είναι προσεκτική και πετυχημένη εκτροφέας. Τα σκυλιά της κερδίζουν βραβεία οπουδήποτε εκτίθενται. Η Μπες, που είναι η ίδια Πρωταθλήτρια της Ελλάδος, γεννήθηκε τον Οκτώβριο του 2014 και η Άνυ τον Ιούλιο του 2016. Είναι οι πιστές μας συντρόφισσες.

Για μένα η ράτσα αυτή αποτελεί το τέλειο σκυλί. Τα υποχρεωτικά κριτήρια της ράτσας είναι σαφή: χώρια από τα φυσικά χαρακτηριστικά, ένα Τζακ Ράσελ πρέπει να είναι «θαρραλέο, άφοβο, φιλικό και με αυτοπεποίθηση». Ποιος θα μπορούσε να ζητήσει κάτι περισσότερο; Τα δικά μου είναι επίσης, θα έλεγα, πεισματάρικα, έξυπνα, αθλητικά, παιγνιδιάρικα και ομιλητικά. Όταν οι Μπες και Άνυ θέλουν κάτι, στέκονται μπροστά μου και μου το λένε. Συνηθώς δεν μου παίρνει πολύ χρόνο να καταλάβω τι μου ζητάνε.

Τα δύο κοριτσάκια μου έχουν μια απέραντη αίσθηση περιπέτειας. Λατρεύουν τις δραστηριότητες στην ύπαιθρο. Και αναμφίβολα, έχουν ένστικτο για κυνήγι. Αυτή την εποχή, το έδαφος στο δάσος είναι σκεπασμένο με βελανίδια και άλλους σπόρους, τα οποία μαζεύουν εντατικά για τις χειμερινές τους προμήθειες οι ευρέως διαδεδομένοι πλέον γκριζοί σκίουροι. Τα κορίτσια μου ξέρουν πού φυτρώνουν οι καλύτερες βελανιδιές και κυνηγάνε με μεγάλο ενθουσιασμό (αλλά χωρίς επιτυχία – είναι υπό τον έλεγχό μου πάντοτε) τους σκίουρους που μένουν εκεί.

Έχουν και μεγάλη ικανότητα για αγάπη. Τα κορίτσια είναι πλήρως κοινωνικοποιημένα και τους αρέσει να παίζουν με άλλα σκυλιά, ιδιαίτερα τα μεγάλα. Είναι πολύ διασκεδαστικά στο πάρκο, και μπορεί να ενθαρρύνουν και τα πιο σοβαρά σκυλιά να τρέξουν μαζί τους. Και τα δύο λατρεύουν τους ανθρώπους, ιδίως τις γυναίκες (ευχαριστώ την δασκάλα μου και φίλη, Ντόρα Παπαϊωάννου, για αυτό – δημιούργησε έναν αδιάλυτο δεσμό φιλίας με τα κορίτσια στην πρεσβευτική κατοικία). Στους δρόμους της Αθήνας, όπου ο Ντέβιντ έβγαζε καθημερινά τα σκυλιά, η Μπες ιδιαίτερω έγινε πολύ γνωστή – χάρη σε ένα άρθρο στην «Καθημερινή», στο οποίο ήταν το αστέρι. Παλιότερα νόμιζα ότι τα σκυλιά δεν αρέσανε στους Έλληνες, αλλά οποτεδήποτε βγάξαμε τα κοριτσάκια, συνειδητοποιούσα πόσο λάθος ήταν αυτό. Μας πλησιάζανε συνέχεια περαστικοί για να τα χαϊδέψουν. Ενίοτε γινόταν λίγο υπερβολικό! Εδώ στο Λονδίνο, όπου κανένας περαστικός δεν μιλάει ποτέ σε κανέναν, εκτός αν βγάξει το σκύλο βόλτα, τα δύο κοριτσάκια μου καταρρίπτουν κάθε κοινωνικό εμπόδιο. Κι αυτό δεν είναι αμελητέο διπλωματικό δώρο για να φέρει κανείς πίσω από την Ελλάδα!

Τζων Κίτμπερ

24 Σεπτεμβρίου 2017

in.gr